

udarbejdet, at der forsaavidt ikke kunde være Noget til Hinder for, at det blev fremfat i denne Samling, men jeg kan ikke undlade at tilføje, at de forskjellige Ytringer, vi have hørt herom, at det vilde være aldeles unyttigt at fremsætte noget som helst Forslag, gjøre mig betænkelig ved nu at give Løfte om, at Lovforslaget vil blive fremfat. Men skulde der være nogen Udfigt til, at det vilde blive behandlet, skal Forhindringen for, at det kunde gennemføres, ikke stamme fra min Side. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) udtalte, at Jernbanebetjentene vare misfornøiede, fordi de ikke havde nogen Del i det Lønningsstillæg, som var bevilget ved dette Mars Finantslov. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at ved det Lønningsregulativ, der blev fastsat for Funktionærerne, fik de et saadant Tillæg til deres tidligere Lønninger, som fuldkomment ækvivalerede det Lønningsstillæg, der nu blev givet ved Finantsloven. Det er Grunden, hvorfor de ikke have faaet dette Tillæg, som de, hvis det var blevet givet dem, paa en Maade vilde have faaet dobbelt.

Berg: Jeg bad om Ordet i Fredags, efter at have hørt den høitærede Konseilspræsident, og uagtet senere Udtalelser fra ærede Medlemmer meget have lettet mig det Svar, jeg før mit Vedkommende ønskede at give den høitærede Minister, har jeg dog ikke troet at burde frasafde Ordet, skjøndt vi ere ved Slutningen af det 6te Møde under denne Forhandling, hvori der vel ligger et Vidnesbyrd for, at vi have Kræfter nok, naar Betingelserne for frugtbart Arbejde være tilstede. Den høitærede Konseilspræsident er i Regelen temmelig klar og forstaaelig i sine Udtalelser. Han lægger ikke Skjul paa, hvilket Standpunkt han befunder sig paa, og det er derfor rigtigt, at ikke blot vi forstaa det, men at det nærmere udvikles og fremsættes saaledes, at det kan forstaaes ikke blot her, men ogsaa udenfor Salen. Den meget ærede Konseilspræsident meddelte os, at hans Kampstilling til Folkethinget vilde vedblive, saa længe Folkethinget ikke opgav sit Krav fra 1872. Nu vil det da efter min Formening først være at undersøge, hvad man ogsaa har været inde paa, hvad Kravet fra 1872 er. Det er det Samme som Kravet fra 23de Juni 1870, det Samme som det saakaldte forenede Venstres Program fra 2 Aar forveien. Det er det konstitutionelle Monarkies Krav, at Regjeringen maa staa i Tillidsforhold til det folkevalgte Kammer. Det er dette, den høitærede Konseilspræsident forlangte opgivet fra Folkethingets Side, for at han skulde opgive sin Kampstilling til Folke-

thinget. Hvad vil det med andre Ord sige Andet, end at Folkethinget skulde gaa under det nuværende Ministeriums Politiks Nag og hvie sig for den af den høitærede Konseilspræsident etablerede og nu i 7 Aar opretholdt Politik? Og hvad vil den høitærede Minister byde for denne Folkethingets Trældomsangang? Hvilke Garantier vil han stille dette Thing, hvis det folgte sin forfatningsmæssige Ret for at faae Fred med den høitærede Minister? Skulde saa disse Folk ved denne Opgivelse af deres Ret komme ind i et Ghysum, hvori de skulde leve i Herlighed og Glæde fra Morgen til Aften? Nei, den høitærede Konseilspræsident vilde utvivlsomt, og deri mener jeg, at han har fuldstændig Ret, sætte de Folk og Institutioner, der kunde bære sig saaledes ad, paa knap Kost og Tæring; de vilde komme til at leve af Smulerne af en saadan Politiks Bord, hvis det skete. Det ligger i den høitærede Konseilspræsidents Udtalelse til Folkethinget. Han siger: Jeg opgiver ikke min Kamp med Folkethinget, før Folkethinget forlader sit forfatningsmæssige Krav og gaar ind under min Politiks Nag; saa skal det leve, men paa knap Kost og Tæring af Smulerne fra Herrens Bord; det er dette, der nærmere udviklet og forklaret ligger i den høitærede Konseilspræsidents Tilsgagn til os i Fredags, hans aabne, ærlige og frimodige Tilsgagn, at der staar han, og det fordrer han af os. Nu turde maaske jeg fra mit Standpunkt spørge — jeg er jo graaet i Politikens Tjeneste og har min personlige Ret til ogsaa at tale med i dette Spørgsmaal — nu spørger jeg: Hvad ligger der i Fordringen af 1872 fra Folkethingets Side? Der ligger ikke Andet deri, end hvad Alverden over det folkevalgte Kammer forlanger, og hvad det folkevalgte Kammer Alverden over har faaet eller vil faae, fordi det er en saa naturlig Følge af det konstitutionelle Monarki, et saa nødvendigt Krav, at den konstitutionelle Udvikling vil afføde Kravets Opfyldelse, hvad enten det varer længere eller kortere, og den høitærede Konseilspræsident staar med sin Politik som et levende Vidnesbyrd om Sandheden i, hvad Folkethinget har sagt. De 10 Aar, der ere gaaede, siden det Udgangspunkt, den høitærede Minister tog, og som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) har fuldkommen Ret i, er et vilkaarlig valgt Tidspunkt; disse 10 Aar, hele den politiske Historie hertillands, og den høitærede Minister i Epidisen, staar som et Vidnesbyrd for Sandheden i, hvad Folkethinget da udtalte. Dengang var der kun 48 Folkethingsmænd, der stemte for denne Erklæring her; der var 23 imod og flere, der ikke stemte